

Korkular üstüne bir yazı ....

İnsanlık tarihinin korkular ve cesaretler ile dolu bir tarih olduğunu biliyoruz. Mağarada yaşayan insanın doğa olaylarından korkusu her doğa olayına ayrı ayrı tapınmasını ve kutsamasını getirmiştir. Zaman içinde kavrama ,akıl yürütme ve bilimselliğe dayalı açıklamalar bu korkuları ve kutsamaları insanın belleğinden silmiş ama yerine başka korkulara bırakmıştır. Belki içgüdüsel olarak korkularımızın özneleri değişse de farklı biçimleri sürmeye devam etmektedir.

Korkulardan ve toplumca hezeyan duyduğumuz unsurlardan biri de ülkenin bölünmez bütünlüğüne hanel gelmesi veya parçalanma korkusu ... Ülkenin güneydoğusunun orada yaşayanlar tarafından bölüneceği korkusu yıllardan beri bir çok gencin hayatına mal olmakta ocaklar sönmekte , analar ağlamakta, bunun sonucu farklı etnik kimliklere sahip yurttaşlar arasında son derece sert ve sonu linçe varabilen çatışmalar çıkmaktadır. Mağara adamının binlerce yıl önceki gökyüzünden korkusu ve tapınması yerini daha çağdaş korkulara ve şiddete tapınmaya bırakmıştır.

Bu gerilim ve korkunun güç odakları kırdada ,kentte , işyerinde, pazarda , kahvede , konserde , resim sergisinde , konferansta, okulda ve kısaca hayatın her alanında sürmekte ve tırmanmaktadır. Gerilim ve onu yaratan güçler her defasında aynı işlevlerini yerine getirmekte, ardında karşı tarafa yönelik derin kin hırs ve öfke bırakarak yoluna devam etmektedir. Her tekil olayın toplumsal tahayüllerimiz açısından bir öncekine eklenerek ve artan bir hızla kılıçlar bilemektedir.

Çalışma hayatı içinde bu korkular sürmekte ve sürekli olarak gerilim içinde yaşanmaya çalışılmaktadır. İşçinin işini kaybetme korkusu onu işverenine karşı her türlü itirazını ortadan kaldırmaktadır. Korku öyle bir iklim yaratmakta ki kişi üzerindeki maliyeti arttıkça etkisi daha fazla genişlemektedir. Genişleyen etki de dalga dalga toplumu daha geniş bir korku çemberine sokan bir sarmal haline dönüşmektedir.

Beklenen elbette korkuyu ortadan kaldırmak değil. Ama korkunun ve bilinmezliğin beslediği gerilimin maliyeti hepimizin sırtına giderek artan bir yük olarak binmeye devam ediyor. Aslında anlamaya çalışmak ve ortak bir dil oluşturma çabası tarafların birbirine el uzatmasıdır. Bir yaklaşma girişimidir. Elinin reddedilmesini de göze alarak bir adım atmak gerekir. Yılların kini ve öfkesi bir elin uzanması ile ortadan kaybolmayacaktır. Ancak her başlangıcın yeni bir umut taşıdığına inanmak için , korkuya karşı cesareti savunmak , silaha karşı sözü savunmak küfre karşı müziği savunmak her zaman karşıdan bir adım daha fazla atmayı denemek gerekir.

Güneydoğu bölgesi en yüksek işsizlik oranına sahip ,bölgelerden biri orada kadınların ve gençlerin işsizlik oranı Türkiye ortalamasının çok üstünde , eğitim seviyesinin en düşük olduğu iller bu bölgede toplanmakta . Bölgenin kadınları ve erkekleri özellikle gençleri arasında işsizlik oranı sadece bir aritmetik oran değil . Bunun çok ötesinde orada yaşayanların umutsuzluklarının da kaynağı . Orada yaşayanların kürt veya türk olmaları bu gerçeği ne ölçüde değiştirir.?Acaba korkularımızdan vazgeçmek daha ne kadar gencimizin hayatı pahasına olacak.???

Kuvvet Lordođlu 18. Temmuz 2011